द्यमात्माङ्गानां ज्येष्ठो विश्षि वीर्यवत्तमः ॥४॥ तदाङ्गः । कथमस्यैषोऽग्निः सर्वः कृत्स्न रुष्टकायामिष्टकायाधं संस्कृतो भवतीति मङ्जा यजुरस्योष्टका माध्सधं सा-दनं वक्तमूददोक्। लोम पुरोषस्य यजुर्त्रं पुरोषमेवमु क्रास्येषोऽग्निः सर्वः कृतस्त र्ष्टकायामिष्टकाया७ संस्कृतो भवति ॥५॥ स एष सार्वायुषोऽग्निः । स यो है-तमेव७ सार्वायुषमियां वेद् सर्व७ हैवायुरेति ॥६॥ ऋषातः समञ्चनप्रसार्णस्येव । संचित्र हैके समञ्चनप्रसार्णोनेत्यभिमृशन्ति पशुरेष यद्ग्रियदा वै पशुर्ङ्गानि सं चाचिति प्र च सार्यत्यय स तैवीर्यं करोति ॥७॥ संवत्सरोऽसि परिवत्सरो असि । इदावत्सरोअसोद्धत्सरोअसि वत्सरोअसि उषसस्ते कल्पनामकोरात्रा-स्ते कल्पनामधमासास्ते कल्पनां मासास्ते कल्पनामृतवस्ते कल्पना सवत्स-रस्ते कल्पताम् प्रत्या एत्ये सं चाच प्रच सार्य सुपर्णाचिद्सि तया दे-वतवाङ्गिरस्वद्धुवः सीदिति ॥ र ॥ ऋषि क् स्माक् शाखायनिः । स्फोरतोक्कः पद्मयोरूपशुश्रावेतनाभिमृष्टस्य तस्माद्नमेतनाभ्येव मृशेद्ित ॥१॥ अय क् स्मा-क् स्वर्तित्राग्निताः। नग्नितदा गान्धारः प्राणो वे समञ्चनप्रसार्णं यस्मिन्वाऽग्रङ्गे प्राणो भवति तत्सं चाचति प्र च सार्यति संचितमेवैनं बङ्घाद्भ्यन्यात्तद्स्मि-न्प्राणा समञ्चनप्रसार्णं द्धाति तथा सं चाञ्चति प्र च सार्यतीति तद्केव स-मञ्चनप्रसार्णं यत्स तरुवाच राजन्यबन्ध्रिव वेव तरुवाच यनु शतं कृबोऽयो सक्सं बिक्ष्टाद्भ्यन्युनं वै तस्मिस्ते प्राणं द्ध्युर्या वाज्ञ्चात्मन्प्राणः स एव प्रा-णस्तव्यत्प्राणभृत उपद्धाति तद्सिमन्प्राण्धं समञ्चनप्रसार्णं द्धाति तथा सं चा-ञ्चित प्र च सार्यत्यय त्लोकम्पृणोऽउपद्धात्यस्या७ स्नत्यां तयोरूपरि बन्धः पुरी-षं निवपति तस्योपरि बन्धुः ॥ १०॥ ब्राव्हाणम् ॥ ४॥ प्रथमोऽध्यायः [४१] ॥ ॥ दितीयां चितिमुपद्धाति । एतंदै देवाः प्रथमां चितिं चिता समारोक्त्रयं वै लोकः प्रथमा चितिरिममेव तछोक्ष संस्कृत्य समारोक्न् ॥१॥ तेऽब्रुवन् । च-